

Sygnatura akt II Cz 407/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 czerwiec 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

Sędziowie: SSO. Henryk Haak

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.

przeciwko pozwanemu B. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn.. akt I Nc 795/17

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt Barbara Mokras Henryk Haak

Sygn. akt II Cz 407/17

Dnia 26 czerwca 2017 roku

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Węgrowie jako właściwemu

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia wniosła powódka zarzucając naruszenie prawa procesowego oraz materialnego, tj. art. 202 k.p.c. oraz art. 31 k.p.c. i 34 w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.c. – poprzez ich niezastosowanie

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 27 § 1 k.p.c. powództwo wytacza się – co do zasady – przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Właściwość przemienna w stosunku do właściwości ogólnej jest właściwością szczególną, czyli konkurencyjną, tzn. może z nią konkurować, pozostawiając wybór sądu powodowi. Właściwość przemienna jest to więc w istocie taka właściwość, która uprzywilejowuje powoda. Sądy przemienne mają umożliwić

powodowi dochodzenie roszczenia przed sądem w danym wypadku dla niego dogodniejszym niż sąd ogólnie właściwy dla pozwanego. Przepisy o sądach przemiennych mają na uwadze nie tylko wygodę stron procesowych, ale kierują się względami ekonomii procesowej i ułatwieniem sądowi prowadzenia sprawy zgodnie z zasadą bezpośredniości (por. np. W. Siedlecki [w:] W. Siedlecki, Z. Świeboda, Postępowanie cywilne. Zarys wykładu, Warszawa 2004, s. 91).

Tymczasem zważyć należy, że przedmiotowa sprawa dotyczy roszczeń z powierniczej umowy przelewu wierzytelności na cesjonariusza, który zobowiązał się wyegzekwować świadczenie na rachunek cedenta. Przedmiotowe świadczenie stanowi roszczenie cedenta o zapłatę wynagrodzenia za umowę kupna sprzedaży. Strony tej umowy zamieszkują poza właściwością Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim.

Rozpoznanie sprawy w O. powoduje zatem sygnalizowane przez sąd pierwszej instancji ryzyko naruszenia zasady bezpośredniości w procesie i ekonomii procesowej, wbrew idei przepisów o sądach przemiennych.

Nadto rozpoznanie niniejszej sprawy przez Sąd Rejonowy w Ostrowie Wlkp. prowadzi też do pogorszenia sytuacji dłużnika, podczas gdy, jak podkreśla się w orzecznictwie, przelew wierzytelności następujący bez zgody dłużnika nie może prowadzić do pogorszenia jego dotychczasowej pozycji prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., I CKN 822/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 39).

Ze wskazanych względów Sąd Okręgowy nie podziela lansowanego przez skarżącego poglądu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2002 r., III CZP 81/01, OSNC 2002, nr 11, poz. 131). Przytacza się do głosu krytyków tego stanowiska, wyrażających pogląd, że przelew wierzytelności pozostał bez wpływu na właściwość przemienną sądu wyznaczoną przez art. 34 k.p.c. Właściwość przemienną sądu wyznacza zatem nadal to miejsce, w którym dłużnicy powinni spełnić świadczenie na rzecz zbywcy wierzytelności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Wojciech Vogt Barbara Mokras Henryk Haak